

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1948 ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 57

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- N. 556. Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 450)47 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀφορωσῶν τὴν Νομοθεσίαν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ διατάξεων» 1
- N. 557. Περὶ προσθήκης παραγράφου 5 εἰς τὸ ἀρθρον 59 τοῦ Α. Ν. 905)1937 «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν Β. Ν.» 2
- N. 558. Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Δ)βρίου 1947 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ καλλιέργειας καπνοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1947 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» 3
- N. 559. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 966 τῆς 21 Φεβρουαρίου 1946... 4

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 556.

(1)

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 450)47 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀφορωσῶν τὴν Νομοθεσίαν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ διατάξεων».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὸ ἀρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 450)1947 Ν. Δ. «περὶ συμπληρώσεως τῶν ἀφορωσῶν τὴν Νομοθεσίαν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 3.

1. Θυγατέρες μετόχων καὶ μερισματούχων ἐλθοῦσαι εἰς πρῶτον γάμον ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1945 δικαιούνται προκίς χρηματικῷ ποσῷ εἰκοσάπλάσιον ἐκείνου ὅπου ἐχορηγήτο τὴν 31 Δεκεμβρίου 1940.

2. Τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω χρηματικῷ ποσῷ δικαιούνται αἱ εἰς πρῶτον γάμον ἐλθοῦσαι θυγατέρες μετόχων καὶ μὴ προικισθεῖσαι ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1941 καὶ μέχρι 10 Νοεμβρίου 1944.

3. Διὰ τὰς νυμφευθείσας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 1946 τὸ ποσὸν τῆς χορηγηθεμένης προκίς καθορίζεται εἰς τὸ τριακονταπλάσιον τῶν κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ ἔτους 1940 καταβληθέντων ποσῶν τῶν δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1947 εἰς τὸ τεσσαρακονταπλάσιον τῶν ποσῶν τούτων.

4. Αἱ μετὰ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 1948 νυμφευθησόμεναι θυγατέρες μετόχων καὶ μερισματούχων, δικαιούνται λόγῳ προκίς χρηματικῷ ποσῷ, ἀνολόγως τῶν δυνατοτήτων τοῦ Ταμείου, καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, δι' ἐκάστην ἐξαμηνίαν διὰ τὰς κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης νυμφευθησόμενας, τῆς τοιαύτης ἀποφάσεώς του λαμβανομένης κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίαν τῶν μετ' Ἰανουαρίου καὶ Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

5. Διὰ τὰς θυγατέρας τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων ἢ ἐξαφανισθέντων ἢ θανόντων συνεπεία τραυμάτων ἢ κακουχιῶν τοῦ πολέμου τῶν ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν ἀρχῶν κατοχῆς ἢ θαλόντων ἐκ τῶν κακουχιῶν τῆς παρὰ τούτων φυλακίσεως ἢ ὁμηρείας, τῶν φονευθέντων ἐν οἰαδήποτε διατεταγμένῃ Στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ, ὡς καὶ τῶν φονευθέντων παρ' ἀτόμων, ἐμάδων ἢ ὁργανώσεων λόγῳ τῆς ιδιότητός των ὡς Στρατιωτικῶν καὶ τῆς ἀντιδράσεώς των κατὰ πάσης ἀναρχικῆς ἐκδηλώσεως, τὸ ἄνω ποσὸν προκίς προσαυξάνεται κατὰ εἴκοσι ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20 000), ἐφ' ὅσον αἱ οἰκογένειαι τούτων ἐνυχοῦν συντάξεως διὰ μίαν τῶν ἄνω αἰτιῶν.

6. Δι' ἀπάσας τὰς ὡς ἄνω κατηγορίας ἐκπίπτειται ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς προκίς τὸ ὑπόλοιπον τῶν κρατήσεων πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τοιούτων πλήρους δεκαπενταετίας, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μηνιαίας κρατήσεως τῆς ἰσχυρῆς διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Ἀξιωματικούς καθ' ἡν ἡμέραν τὸ Συμβούλιον ἀποφαίνεται περὶ τῆς χορηγήσεως ταύτης.

7. Ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, λόγῳ ὑφισταμένων οικονομικῶν δυσχερειῶν δὲν καθίσταται ἐφικτὴ δι' ἀπάσας τὰς ἄνω κατηγορίας, ἢ ἐφ' ἀπαξ καταβολὴ ὁλοκλήρου τοῦ διὰ μίαν ἐκάστην δικαιούχον ἀναλογούντος λόγῳ προκίς χρηματικῷ ποσῷ, ἐπιτρέπεται ἢ διὰ τριῶν ἔσων ἐξαμηνιαίων δόσεων ἐξόφλησις τούτου.

II. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Εν Ἀθήναις τῇ 24 Φεβρουαρίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς
ΓΕΩΡΓ. ΣΤΡΑΤΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Εν Ἀθήναις τῇ 24 Φεβρουαρίου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 557.

Περί προσθήκης παραγράφου 5 εις τὸ ἄρθρον 59 τοῦ Α. Ν. 905/1937 «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν Β. Ν.».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Μετὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἁρθρου 59 τοῦ Α. Ν. 905/37 «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν Β. Ν.» ἐπιπροστίθεται παράγραφος 5 ὡς κάτωθι :

«5. Εἰδικῶς ὁ χρόνος ὃν διανύουσιν ἀξιωματικοὶ Β. Ν. πρὸς φοίτησιν εἰς πάσης φύσεως Σχολὰς ἀλλοδαπῆς λογίζεται ὡς θαλασσία ὑπηρεσία «Α», μὴ δυναμένη ὁπωσδήποτε νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν ἔτος.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἀνατρέχει ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου 1944».

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρθωθείς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Φεβρουαρίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
ΑΛΕΞ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Φεβρουαρίου 1948

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 558.

Περί κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ καλλιεργείας καπνοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1947 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται, κατ' ἑξ ἰσχυσ, τὸ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ καλλιεργείας καπνοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1947 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», δημοσιευθὲν διὰ τοῦ υπ' αριθ. 273 τῆς 9 Δεκεμβρίου 1947 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω :

Περί καλλιεργείας καπνοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1947 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν 1) τὸ ὑπὸ στοιχείον ΑΣΤ' Ψήφισμα τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἐκδόσιν Διαταγμάτων Νομοθετικοῦ χαρακτῆρος καὶ περιεχομένου» καὶ 2) τὴν ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1947 πιστοποιήσιν τῆς Βουλῆς, δι' ἧς βεβαιούται τὸ περιεχόμενον τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατατεθέντος σχεδίου Νόμου «περὶ καλλιεργείας καπνοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1947 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν καλλιεργεῖαν τοῦ καπνοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1947 δεῖ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν Νόμων 4660/1930, 176/1936 καὶ 5112/1931.

Ἄρθρον 2.

1. Πᾶς καλλιεργητὴς καπνοῦ ὀφείλει, μετὰ τὸ πέρας τῆς φυτεύσεως καὶ ἐντὸς προθεσμίας ὁρισθησομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ἐπιδώσῃ δηλώσιν εἰς τριπλοῦν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἐφορίαν Καπνοῦ διὰ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινοτήτος εἰς τὴν Περιφέρειαν τῆς ὁποίας ὑπάγεται ἡ καλλιεργηθεῖσα ἔκτασις.

Δι' ὁμοίας ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως ὡς καὶ ὁ τρόπος συντάξεως, θεωρήσεως καὶ μεταγραφῆς αὐτῆς.

2. Ὁ Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος ὀφείλει, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἐπίδοσιν δηλώσεων παρὰ τῶν καπνοκαλλιεργητῶν, νὰ ὑποβάλῃ ταύτας εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἐφορίαν Καπνοῦ.

3. Ἡ ἀνωτέρω δηλώσις θεωρουμένη ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ ἐπέχει θέσιν ἀδείας καλλιεργείας καπνοῦ διὰ τὴν παρ' ἐκάστου καλλιεργητοῦ φυτευθεῖσαν ἔκτασιν.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται, ἕνεκα ἐξαιρετικῶν λόγων, νὰ παρατείνωνται αἱ προθεσμίαι περὶ ὧν προβλέπονται αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου.

Ἄρθρον 3.

Μεταβίβασις τῶν ἐκ τῆς τεθεωρημένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἐφόρου Καπνοῦ δηλώσεως φυτεύσεως καπνοῦ δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων ἐπιτρέπεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ κατόχου τῆς δηλώσεως.

Περὶ τῆς μεταβιβάσεως ταύτης συντάσσεται πρᾶξις τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς τεθεωρημένης δηλώσεως, μεταγραφομένη εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τῆς Ἐφορίας Καπνοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐὰν ἐντὸς τῶν τασσομένων προθεσμιῶν δὲν ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ καπνοκαλλιεργητοῦ δηλώσις φυτεύσεως ἢ ὑποβληθῇ τοιαύτη ἀνακριθεὶς ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν καλλιεργηθέντων στρεμμάτων, ὁ παράβατης τιμωρεῖται διὰ προστίμου συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος.

Ἐὰν ἡ παράβασις διαπιστωθῇ πρὸ τῆς συλλογῆς τοῦ καπνοῦ χορηγεῖται εἰς τὸν καπνοκαλλιεργητὴν ἄδεια καλλιεργείας καπνοῦ διὰ τὰ μὴ δηλωθέντα στρέμματα, ἐὰν ὅμως ἡ διαπίστωσις τῆς παραβάσεως γίνῃ μετὰ τὴν συλλογὴν, ὁ συλλεγείς καπνὸς κατὰσχεται καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν κάτοχον μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ προστίμου ἢ ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως προσφυγῆς κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ μετὰ τὴν παρακατάθεσιν τούτου εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

2. Δήμαρχοι ἢ Πρόεδροι Κοινοτήτων παραλείποντες τὴν ὑποβολὴν εἰς τὰς Ἐφορίας Καπνοῦ τῶν δηλώσεων φυτεύσεως καπνοῦ ἐντὸς τῶν ὁριζομένων προθεσμιῶν, τιμωροῦνται διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν 100.000 ἐπιβαλλομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ.

Οὗτοι εὐθύνονται καὶ ἀστικῶς ἔναντι τῶν ζημιουμένων ἐκ τῆς παραλείψεως τῶν ταύτης.

3. Πᾶσαι αἱ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις, δηλώσεις βεβαιώσεις καὶ αἱ θεωρήσεις αὐτῶν ὑπὸ τῶν Δημοσίων, Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν καὶ οἰαδήποτε σχετικὰ δικαιολογητικὰ διὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ παρόντος νόμου, συντάσσονται ἀτελῶς.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος τιμωροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ἐφόρου Καπνοῦ μὲ προστίμον μέχρι 100.000 δραχμῶν.

2. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ ἐπὶ παραβάσει τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἐπιτρέπεται προσφυγὴ συμφῶνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ φορολογίας καπνοῦ.

Ἄρθρον 6.

Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας Ὑπουργῶν δύναται :

α) Νὰ ἀναστέλλωνται διὰ τὰ καπνὰ τῆς ἐποδείας 1947 ἐν ὧν ἢ ἐν μέρει αἱ διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1193)38 (περὶ ὑποχρεωτικῆς συσκευασίας τοῦ καπνοῦ κλπ.) εἰς ὠρισμένας καπνικὰς περιοχὰς λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν συνθηκῶν ὑφ' ἧς τυγχόν αὐταὶ τελοῦσιν.

β) Νὰ συνιτῶνται ἐπιτροπαὶ κατὰ γεωργικὰς περιφερείας διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀποφάσεων περὶ ὧν προβλέπωσιν οἱ νόμοι 4660)30 καὶ 176)36 «περὶ ἀκατάλληλων διὰ καλλιέργειαν καπνοῦ ἐδαφῶν».

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὡς καὶ τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Βορείου Ἑλλάδος ὅπως εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἐγκρίνωσιν τὴν μεταφορὰν παραγωγικῶν καπνῶν ἀπὸ τῆς περιφέρειας μιᾶς Ἐφορίας Καπνοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν ἄλλης Ἐφορίας ἀνεὺ προηγουμένης καθολικῆς τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1946.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται τὸ ποσὸν τῆς ἐφ' ἑαυτῇ καταβλητέας ἀποζημιώσεως εἰς τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν συσταθεισῶν διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ποιοτικῆς καταστάσεως καπνῶν κτηθέντων κατὰ τὴν κατοχὴν, περὶ ὧν προβλέπει ὁ Νόμος 201)45 καὶ ἢ ὑπ' ἀρ.θ. Μ. 15063)45 ἀπόφασίς του, εἴτε τὰ μέλη ταῦτα τυγχάνουσι δημόσιοι ὑπάλληλοι εἴτε ἰδιῶται εἰδικοὶ περὶ τὰ καπνὰ (πραγματογνώμονες).

Ἡ ἀποζημιώσις αὕτη δύναται νὰ καθορίζηται ἀναλόγως τῶν παρ' ἐκάστης ἐπιτροπῆς ἐλεγχθεισῶν πιστοτήτων καπνοῦ.

Ἄρθρον 8.

Κατὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ καπνοῦ τοῦ ἔτους 1948 δύναται δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας διὰ τὴν Παλ. Ἑλλάδα καὶ τὰς Νήσους καὶ τῶν κατὰ τόπους Γενικῶν Διοικητῶν διὰ τὴν Μακεδονίαν, Θράκην καὶ Ἡπειρὸν, νὰ ἐπιτραπῇ αὕτη καὶ εἰς τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Ν. 4660)1930 καὶ 176)1936 χαρακτηριζόμενα ἀκατάλληλα ἐδάφη κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Αὐτονόμου Ὁργανισμοῦ Ἑλληνικοῦ Καπνοῦ, ἐφ' ὅσον τοῦτο θὰ ἐκρίνετο ἀπολύτως ἐπιβεβλημένον συνεπείᾳ τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως τῆς υπαίθρου καὶ τῶν ἐκ ταύτης δημιουργουμένων δημογραφικῶν συνθηκῶν.

Ἄρθρον 9.

Αἱ διατάξεις τῶν Νόμων 4660)30, 176)36 καὶ 5112)31 δὲν ἰσχύουσι προκειμένου περὶ καλλιέργειας ἐνεργουμένης ὑπὸ τοῦ Καπνολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλων ὑπηρεσιῶν τοῦ Αὐτονόμου Ὁργανισμοῦ Καπνοῦ, εἴτε δι' αὐτοκαλλιέργειας, εἴτε διὰ μέσου παραγωγῶν, διὰ παραμασινῶδους σκοποὺς ἢ διὰ παραγωγὴν σπέρου βελτιωμένων ποικιλιῶν καπνοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς καλλιέργειας μέσῳ παραγωγῶν οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὀφείλουσι νὰ ζητήσιν παρὰ τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ τῆς περιφέρειας τῶν ἄδειαν καπνοκαλλιέργειας, προσκομίζοντες αἱ τῇ βεβαίωσιν ἐφ' ἧς ἀπλοῦ χάρτου τοῦ Καπνολογικοῦ Ἰνστιτούτου ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὁργανισμοῦ Καπνοῦ, πιστοποιήσαν ὅτι ἡ καλλιέργεια ἐνεργεῖται κατὰ τὴν συμφωνίαν μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων διὰ πειραματικῶν σκοπῶν ἢ διὰ παραγωγὴν σπέρου.

Ἄρθρον 10.

Ἐκ τῶν, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Νόμου 4672)1930 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Α. Ν. τῆς 4)7 Μαρτίου 1936, συντασσόμενων εἰς τετραπλοῦν ἐγγράφων συμβάσεως ἀγοραπωλησίας καπνοῦ σημαίνονται τὰ δύο δι' ἐκτενταδράχμου χαρτοσήμου ἑκαστὸν.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται τίνα ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων ἐγγράφων θὰ υποβάλλωνται εἰς τὸ ἀνωτέρω τέλος χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 11.

1. Παρὰ τῇ ἔδρᾳ ἐκάστης Ἐφορίας Καπνοῦ συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη α) ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του ὡς Προέδρου β) τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ γ) τοῦ Δ' νιοῦ τοῦ Ταμείου καὶ δ) τοῦ Ἀστυνομικοῦ ὡς μελῶν, εἰς ἣν παραπέμπονται αἱ ὑποθέσεις,

αἱ ἀφορῶσαι ἐλλείμματα ἢ πλεονάσματα ἐπὶ καπνῶν τῶν καπνοπαραγωγῶν διαπιστωθέντα κατὰ τοὺς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνεργηθέντας ἐλέγχους ἀποθηκῶν καπνοῦ, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐκοινοποιήθη ἢ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀποφασίς τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰς γενικὰς συνθήκας αἰτινες ἐπεκράτουν καθ' ὃν χρόνον προέκυψαν τὰ ἐλλείμματα ἢ πλεονάσματα ὡς καὶ τὰ συντρέγοντα δι' ἕκαστον παραβάτην καπνοπαραγωγὸν πραγματικὰ περιστατικά, κρίνει ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ ἀποφασίζει κατ' ἐλευθέραν κρίσιν ἐὰν ταῦτα τυγχάνουσι δεδικοιολογημένα ἢ μὴ, ἐν ὧν ἢ ἐν μέρει.

Ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς μόρφωσιν ὁρθῆς κρίσεως δύναται νὰ αἰτῇται πληροφροῦς παρὰ τῶν Δημοσίων ἢ Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν, νὰ ἐξετάζῃ μάρτυρας, δέχεται ὑπομνήματα καὶ νὰ καλῇ τοὺς ἐνδιαφερομένους καπνοπαραγωγούς πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν καὶ στοιχείων.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ.

Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἐν εἰσέτι τριμήνον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς συντάσσονται ἐφ' ἧς ἀπλοῦ ἐπίσημα πρακτικά.

4. Οἱ παραγωγοὶ διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἐπιτροπὴ ἤθελε κρίνει ἐξ ὀλοκλήρου δεδικοιολογημένον τὸ διαπιστωθέν ἐλλεῖμμα ἢ πλεόνασμα, ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλεπομένων ποινικῶν καὶ διοικητικῶν κυρώσεων καὶ αἱ σχετικαὶ ὑποθέσεις θεωροῦνται περαιωμένα.

Κατὰ τῶν παραγωγῶν διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἤθελε κρίνει δεδικοιολογημένον τὸ ἐλλεῖμμα ἢ πλεόνασμα ὁ Ἐφορὸς Καπνοῦ ἐκδίδει τὴν ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων προβλεπομένην ἀπόφασιν.

Κατὰ τῶν παραγωγῶν διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἐπιτροπὴ ἤθελε κρίνει ἐν μέρει μόνον δεδικοιολογημένον τὸ ἐλλεῖμμα ἢ πλεόνασμα, ὁ Ἐφορὸς Καπνοῦ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν τοῦ διὰ τὸ μὴ δεδικοιολογημένον τμήμα αὐτοῦ.

5. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς πρώτης παραγράφου παρὰ πέμπονταί ἐπίσης ὑπὸ τῶν Ἐφόρων Καπνοῦ καὶ ἀποφασίς αὐτῶν ἐκδοθεῖσαι κατὰ καπνοπαραγωγῶν μετὰ τὴν 11ην Νοεμβρίου 1944 καὶ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δι' ἐλλείμματα ἢ πλεονάσματα καπνοῦ, ἐφ' ὅσον κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων δὲν ἠσκήθη ἢ ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων προβλεπομένη προσφυγή.

Καὶ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνει κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Ἐπιτροπὴ ἤθελε κρίνει δεδικοιολογημένον ἐν μέρει ἢ ἐν ὧν τὸ διαπιστωθέν ἐλλεῖμμα ἢ πλεόνασμα, ὁ Ἐφορὸς Καπνοῦ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀναθεωρεῖ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἐκπίπτωσιν ἢ ἐπιστροφὴν κατὰ περίπτωσιν τοῦ ἐπιβληθέντος ὑπ' αὐτοῦ προστίμου.

6. Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται παρὰ τοῦ Προέδρου ταύτης εἰς καπνικὸς ὑπάλληλος ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ἑτέρος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος.

7. Ἡ ἀποζημιώσις τοῦ Προέδρου τῶν μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς, καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

8. Εἰς ἣν περίπτωσιν εἰς τὴν ἔδραν τῆς Ἐφορίας Καπνοῦ δὲν ἐξέρχεται Πρωτοδικεὺς, τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ προεδρεύει ὁ Εἰρηνοδίκης.

Ἄρθρον 12.

Πᾶσαι αἱ δαπάναι λειτουργίας, συντηρήσεως, ἐπισκευῆς, κινήσεως κλπ. τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ χρησιμοποιουμένου ὑπὸ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀρμοδίας Ἐφορίας Καπνοῦ διὰ τὴν δίωξιν τοῦ λαθρεμπορίου τοῦ καπνοῦ καὶ σιγαροχάρτου, βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἀναχαραζόμενων ἐν αὐτῷ τῶν σχετικῶν πιστώσεων.

"Αρθρον 13.

1. Έξουσιοδοτείται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως δι' ἀποφάσεώς του συστήσῃ ἐπιτροπὴν ἐξ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν νὰ ἀναθέσῃ τὴν συγκέντρωσιν καὶ ταξινόμησιν τῶν διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ καπνοῦ, σιγαροχάρτου καὶ λεπτοῦ χάρτου, ἐπιτροπομένης τῆς ἀλλαγῆς τῆς ὑφισταμένης σειρᾶς ἀριθμήσεως τῶν ἀρθρῶν, παραγραφῶν καὶ τίτλων ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τῆς μὴ οὐσιαστικῆς μεταβολῆς τοῦ περιεχομένου αὐτῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς κωδικοποιήσεως τούτων.

2. Δι' ἀποφάσεως ἐπίσης τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

"Αρθρον 14.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομ.θ. Δ)τος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΤΣΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΔΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΘΕΟΔ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΛΑΚΗΣ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΑΤΟΣ, ΝΙΚ. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ — ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΤΟΣ.

"Αρθρον δεύτερον.

Τὸ ὡς ἄνω Νομ.θ. Διάταγμα τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦνται αὐτοῦ ἡ ἰσχὺς ὡς κατωθί:

1. Ἡ ἐν ἀρ. 1 φράσις «κατὰ τὸ ἔτος 1947» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «κατὰ τὰ ἔτη 1947 καὶ 1948».

2. Εἰς τὸ ἀρ. 1 προστίθεται ἐδάφ.ον ἔχον οὕτω: «Καὶ ἐξαιρέσιν διὰ τὴν καλλιέργειαν καπνοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1948 αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ εἰς ἐδάφη μὴ καλλιεργηθέντα κατὰ τὸ ἔτος 1947».

3. Ἡ ἐν ἐδαφ. α' τοῦ ἀρθρου 6 φράσις «τῆς ἐσοδείας 1947» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «τῶν ἐσοδεῶν 1947 καὶ 1948».

4. Τὸ ἀρ. 8 καταργεῖται, τὰ δὲ ἀρ. 9 καὶ 10 λαμβάνουσι τοὺς ἀριθμοὺς 8 καὶ 9.

5. Τὸ ἀρ. 11 λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 10, προστίθεται δ' εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀρθρου τούτου νέα παράγραφος ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 1 οὕτω:

«1. Παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος φορολογίας καπνοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν κατοχὴν ἢ μεταφορὰν καπνοῦ, εἰς φύλλα ἢ κεκομμένον, ἢ πρὸς ἐλλείμματα ἢ πλεονάσματα, ἐφ' ὅσον ἔλαβον χώραν ἀπὸ τῆς 11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι τέλους Ἰουνίου 1947 καὶ ἀρροῦνται καπνὰ τῶν παραγωγῶν καὶ, οὐχὶ τῶν καπνεμπόρων, ἀσχέτως ἀσκήσεως ἢ μὴ προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων παραγράφου α', αἱ δὲ ἐπιβληθεῖσαι ποιναὶ αἴρονται, ἀπολλυομένης ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ἐπιστροφῆς καταβληθέντων προστίμων».

6. Ἡ μέχρι τοῦδε παράγραφος 1 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀρθρου 11 (λαμβάνοντος ἤδη τὸν ἀριθμὸν 10) λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 2, ἡ δ' ἐν αὐτῇ φράσις «διαπιστωθέντα κατὰ τοὺς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνεργηθέντας ἐλέγχους» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «διαπιστωθέντα κατὰ τοὺς ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1947 καὶ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνεργηθέντας ἐλέγχους».

7. Αἱ μέχρι τοῦδε παράγραφοι 2, 3, 4, 5, 6, 7, καὶ 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀρθρου 11 (λαμβάνοντος ἤδη τὸν ἀριθμὸν 10) λαμβάνουσι τοὺς ἀριθμοὺς 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9.

8. Τὰ ἀρ. 12, 13 καὶ 14 λαμβάνουσι τοὺς ἀριθμοὺς 11, 12 καὶ 13.

"Αρθρον τρίτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὸν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Φεβρουαρίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Δ. ΧΕΛΜΗΣ

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας

ΑΘ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Φεβρουαρίου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

(4)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 559.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 966 τῆς 21 Φεβρουαρίου 1946.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

"Αρθρον 1.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 1 τοῦ Α. Ν. 966 τῆς 21 Φεβρουαρίου 1946 καθιερωμένη ἐξάμηνος προθεσμία διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων πρὸς τακτοποίησιν τῶν παρανόμως ἱδρυθεῶν βιοτεχνιῶν ἢ οἰκοτεχνιῶν παρατείνεται ἐπὶ ἑξ εἰσέτι μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἀρθρῷ τοῦ ὡς ἄνω Α. Ν. Δ. ὀριζόμενα ἐλάχιστα ὅρια προστίμων, μειοῦνται προκειμένου περὶ βιοτεχνιῶν ἢ οἰκοτεχνιῶν ἀπὸ δραχμῆς 800.000 εἰς δραχμὰς 80.000 καὶ ἀπὸ δραχμῆς 500.000 εἰς δραχμὰς 50.000.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεωρητικὴ ἐπιθετικὴ ἀποφάσεων ἐπιβολῆς προστίμου υπερβολικοῦ εἰς βιοτεχνίας ἢ οἰκοτεχνίας βάσει τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 966) 46. Τὰ καταβληθέντα προστίμα δὲν ἐπιστρέφονται.

"Αρθρον 2.

Ὁ παρὸν Νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὸν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Φεβρουαρίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργός

ΓΕΩΡΓ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Φεβρουαρίου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ